

עפ"ת (מרכז) 1711-01-13 - דוד בן מויאל נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 1711-01-13 - דוד בן מויאל נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 1711-01-13

דוד בן מויאל

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[10.06.2013]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין תעבורה מרכז תיק 732-07-12 (כב' השופטת שמאי), במסגרתו הורשע המערער בעבירות של: אי ציות להוראות שוטר בניגוד לתקנה 23(א)(ב) לתקנות התעבורה; עקיפה בדרך לא פנויה, בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה. העונש שנגזר:

קנס 2,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מינהלית, פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים, מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך 3 שנים. בנימוקי הערעור ציין ב"כ המערער סתירה בין עדויות השוטרים, כך למשל עד תביעה 1 טען, כי עמד במרחק של שני מטר מרכבו של המערער, בעוד עד תביעה 2 טען, כי מדובר היה במרחק של 10 מטר. ההפרש הגדול במטרים בעדויות השוטרים מעיד על חוסר אמינות על כל המשתמע מכך. עוד נטען, כי הרשעת המערער בעבירה של עקיפה בדרך לא פנויה התבססה על עדות עד תביעה 1 בלבד, על אף העובדה כי עדותו לוקה בחוסר אמינות לטענת ב"כ המערער. כמו כן נטען, כי משרטוט עד תביעה 1 נראה עיקול ובעיקול לא ניתן להבחין בעקיפה. כך גם קיומו של הרכב שהיה מעורב בעקיפה לא הוכח. לחלופין נטען כי בית המשפט קמא החמיר בעונש שגזר על המערער.

- ב"כ המשיבה מבקשת שלא להתערב בהכרעת הדין, מדובר בקביעת מהימנות על ידי בית משפט קמא, דרך כלל ערכאת הערעור לא תתערב בה ובאשר לעונש בימ"ש קמא נתן ביטוי לעברו התעבורתי הכבד של המערער. לגופו של עניין דין הערעור להידחות:
1. כלל הוא שערכאת ערעור לא תתערב בקביעות עובדתיות ובממצאי מהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים מיוחדים (ראה ע"פ 3579/09 איפרגן נ' מדינת ישראל, פד"י נט"ו(4)).
הרציונל העומד בבסיס הלכה זו נעוץ בעובדה כי לערכאה הדיונית יתרון על פני ערכאת הערעור לאור התרשמות הערכאה הדיונית הבלתי אמצעית מהעדים והראיות שבעו בפניו (ראה ע"פ 5921/12 יהודה סבג נ' מדינת ישראל).
כב' השופטת ארבל חוזרת על הלכה זו בע"פ 9468/10 וקובעת:
"יכולתה של הערכאה הדיונית לתור באופן ישיר אחר אותות האמת שהתגלו בעדויות ולהסיק מהן מסקנות בעניינים של מהימנות, מצדיקה כי ביהמ"ש של ערעור ימשוך ידו להתערבות במסקנותיה, למעט במקרים חריגים".
בע"פ 6695/08 פלוני נ' מדינת ישראל, נקבע:
"התערבות של ערכאת הערעור בממצאי עובדה ובמהימנות שקבעה הערכאה הדיונית שמורה על כן לאותם מקרים שבהם טעתה הערכאה כאשר מתגלה טעות מהותית."
 2. בית משפט קבע כי דווקא הסתירה בין עדויות השוטרים מעידה על חוסר תיאום גרסאותיהם, כל אחד מהם העריך המרחק על פי התרשמותו ממקום הימצאו. מדובר באבחנה סובייקטיבית ולא במדידה מדויקת ובצדק קבע בית משפט כי השוני במרחק על פי עדויות השוטרים לא מהווה סתירה מהותית בגרסאותיהם.
לעומת זאת קבע בימ"ש כי גרסת המערער לא אמינה ולא מהימנה. תגובתו הראשונית כפי שעולה מדו"ח ההזמנה לדין ת/1 היתה: "אתה צודק הייתי בלי חגורה". ועל כן מוצא בית משפט, ובצדק, כי גרסתו לפיה למרות שהשוטר הבחין בביצוע העבירה הורה לו להמשיך לנסוע, אינה סבירה.
משמצא בית משפט את גרסאות עדי התביעה כאמינות ונתן בהם אמון, דחה גרסת המערער וקבע כי עדותו אינה אמינה ואינה מהימנה. זו התרשמות ישירה של בית המשפט מהעדויות שהושמעו בפניו. נקבע בע"פ 2977/06 פלוני נ' מדינת ישראל כי כידוע עניין האמון בעד הוא בראש ובראשונה עניינם של השופטים השומעים עדותו רואים את התנהגותו, מתרשמים מתגובתו ואופן דיבורו ובסופו של דבר מעצב השופט דעתו אם בפי העד שבפניו אמת או שקר.
במקרים אלה ערכאת הערעור כאמור לא תתערב.
נוכח כך כל טיעוני המערער לעניין הכרעת הדין נדחים.
 3. ולעניין העונש, בית משפט קמא מנתח העבירות בהן הורשע נשוא ערעור זה, ומציין כי רק בדרך נס ובזכות נהיגתו הזהירה של נהג הרכב בנתיב הנגדי נמנעה תאונה. עוד מציין בית משפט קמא כי לחובתו של המערער 154 הרשעות קודמות הנפרשות על וותק נהיגה מאז שנת 1978 ביניהן עבירות של נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לתמרור עצור, עבירות טלפון, עבירות חגורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 6 חודשים, עבירה החוזרת על עצמה, חוסר רישיון רכב ואי ציות לשוטר, עבירה החוזרת על עצמה, גרם תאונת דרכים בגין עקיפה בצומת.
במישור הפלילי עבירות אלימות, רכוש, מרמה ועוד. ומששב המערער ומבצע עבירות פעם אחר פעם וחוזר עליהן, הרי שבהתנהגותו מוכיח כי אין עליו מורא החוק.
בית משפט קמא התחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת התביעה, במדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות ביצוע העבירה ונסיבות המערער.
לא מצאתי כי בית משפט קמא טעה בשיקול דעתו בעונש שגזר,
לא מצאתי כי העונש קיצוני וחמור עד כדי היותו בלתי סביר המצדיק התערבות, נהפוך הוא, מצאתי את העונש ראוי והולם לעושה ולמעשה.
הערעור נדחה.
המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.
ניתן היום, ב' תמוז תשע"ג, 10 יוני 2013, בהעדר הצדדים.